

Na co se máme těšit v příštím měsíci:

- Oficiální zpráva z adaptačního kurzu
- World Skills 2026 v Šanghaji
- Sportovní soutěže a akce žáků naší školy
- Další akce a aktivity měsíců září a října

Minialmanach Vydání 7 Ročník XIV Září 2026

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

 378 015 121

Jablka – to přece není jen štrúdl!

Je tu zase září a s ním přichází úroda jablek, která se červenají mezi listy jako malé podzimní lampičky. Větve se pod jejich tíhou sklánějí k zemi a člověku je skoro líto některé z těch krásných plodů utrhnout. Stačí vzít jablko do dlaně a přivonět k němu, a najednou voní zahrada, tráva, slunce i končící léto. Každé jablko je trochu jiné, některé sladké jako med, jiné příjemně nakyslé a některé tak šťavnaté, že při prvním kousnutí zapraská. Možná právě proto máme s jablky spojené i vzpomínky na dětství, na babiččiny štrúdlí, křízaly sušící se na plechu nebo jablka schovaná na zimu ve sklepech.

Je zvláštní, kolik domova a bezpečí se může ukrývat v jednom docela obyčejném ovoci. Na podzim jablka plní košíky, bedýnky i kuchyně a jejich vůně se mísí se skořicí, vanilkou a teplem rozpálené trouby. A když za okny prší, není snad nic příjemnějšího než hrnek horkého čaje a ještě teplý kousek jablečného koláče.

Jablko je pro nás tak samozřejmé, že si jeho krásy možná někdy ani nevšimneme. Ale právě v září nám každý jabloňový sad připomíná, že ty nejhezčí věci bývají často ty neobyčejnější.

Tak si vám dovoluji předat několik osvědčených receptů na jablečnou dobrotu. Přeji vám dobrou chuť a ať to i ve vaší kuchyni voní jako u babičky...

Slávka Michálková

Jablečný koláč s ořechovou krustou

1,5 hrnku hladké mouky, 130 g másla, 5 lžic studené vody, 7 jablek, cukr, skořice, hrozinky, ½ hrnku hrubé mouky, ½ hrnku cukru, 3 lžice másla, skořice, nasekané ořechy

Nejprve připravíme těsto. Mouku dáme na vál, přidáme ztuhlé pokrájené máslo a nožem zpracujeme. Do drobenky dáme studenou vodu a uhněteme těsto. Čím méně se hněte, tím lépe. Těsto dáme do folie a necháme aspoň 2 hodinky odležet. Mezitím oloupeme a pokrájíme jablka. V kastrůlku dáme na dno trochu cukru, každý dá tolik, jak má rád sladké. Používám hnědý cukr kvůli barvě, aby byla lehce karamelová. Přidáme jablka a skořici. Můžete dát trochu vody na podlití. Druhé jablka aspoň 5 minut. Necháme vychladit. Odleželé těsto vyválíme na placku nebo namačkáme do dortové formy. Je to těsto na menší pekáček. Těsto propícháme vidličkou a předpečeme na 200 °C asi 5 minut. Přidáme podušená jablka a posypeme rozinkami. Navrch dáme drobenku. Drobenku dělám „od oka“. Máslo promačkám s cukrem vidličkou, přidám mouku, skořici a ořechy. Podle potřeby přisypávám mouku. Jde o to, aby drobenka byla opravdu drobivá a mohla z ní vzniknout křupavá krusta. Touto drobenkou posypeme hojně jablka a zapečeme – asi 20 minut na 200 °C.

Jablečný drobenkový koláč

300 g hladké mouky, 3 lžičky kypřicího prášku do pečiva, 1 vejce 150 g cukru krystal, 100 g másla

Náplň: 750 g jablek, rozinky (nemusí být), 2 lžice moučkového cukru
Dále: máslo na vymazání formy, strouhanka na vysypání formy
Koláčovou formu vymažeme máslem a vysypeme strouhankou. Troubu zapneme nahřívát na 180 °C. Do mísy prosejeme mouku smíchanou s kypřicím práškem do pečiva. Přidáme vejce, cukr, mírně změkklé máslo a prsty vypracujeme drobenku. Připravenou formu naplníme polovinou drobenkového těsta. Dobře přitlačíme a vytvoříme i zvýšený okraj. Jablka oloupeme, rozčtvrtíme a odstraníme jádřince. Rozkrájíme je na plátky a rozložíme na korpus. Posypeme rozinkami. Navrch nasypeme zbylou drobenku a poprášíme ji moučkovým cukrem. Pečeme ve vyhřáté troubě při 180 °C po dobu asi 40 minut.

Jablkové kytičky

5-6 velkých jablek, 350 g listového těsta, skořicový cukr, 1 vejce
Těsto vyválíme na plát tloušťky cca 3 mm a rádýlkem z něho neřežeme pásy široké 1-1,5 cm. Jablka umyjeme a příčně rozřežeme na kolečka silná asi 1 cm. Střed koleček vyřežeme, vytvoříme otvor cca 2 cm. Potom pásy těsta natáčíme dokola na jablečnou mezikruží. Konec jemně přitlačíme. Poskládáme na plech. Vajíčko rozšleháme a potřeme jím jablečnou květinu. Nakonec je posypeme skořicovým cukrem. Pečeme na 190 °C asi 10 minut dozlatova.

Kávová bábovka s jablky a ořechy

3 hrnky polohrubé mouky, 3/4 hrnku cukru krupice, 2 lžice medu, 1,5 hrnku mléka, 1/4 hrnku oleje, 1 kypřicí prášek do pečiva, 4 lžice instantní kávy, 100 g mletých ořechů, 2 jablka, 2 vejce, olej na vymazání formy

Jablka oloupeme, zbavíme jadřince a nakrájíme na kostičky. Troubu předehřejeme na 180 °C. Formu na bábovku vytřeme olejem. Do mísy prosejeme mouku, přidáme cukr, prášek do pečiva a mleté ořechy. Mléko, vejce, kávu, olej a med smícháme a vlijeme do mísy. Jablka přidáme do těsta a promícháme. Těsto vylijeme do připravené formy. Vložíme do předem vyhřáté trouby a pečeme na 180 °C asi 45 minut. Propečení vyzkoušíme špejlí, po vytažení musí být suchá bez drobků. Mírně vychladlou bábovku vyklopíme z formy. Po úplném vychladnutí ji nakrájíme na plátky.

Francouzský obrácený koláč sester Tatinových (Tarte Tatin)

300 g listového těsta, 6 jablek, 170 g cukru krystal, 50 g másla

Troubu předehřejeme na 170 °C. Jablka oloupeme, nakrájíme na osminky a vykrojíme jadřince. Do hrnce nasypeme 170 g cukru a za stálého míchání necháme cukr teplem rozpustit a zkaramelizovat. Poté vmícháme po kouskách asi 30 g másla, promícháme a krátce provaříme. Máslový karamel vlijeme na dno pečicí formy. Na něj poklademe vedle sebe kousky jablek (první vrstva oblou stranou na dno, poté do mezer další vrstva oblou stranou nahoru), stlačíme je k sobě a poklademe plátky zbylého másla. Listové těsto vyválíme do kruhu o velikosti formy a přeneseme na jablka. Okraje těsta vtlačíme po obvodu formy. Pečeme v předehřáté troubě na 170 °C asi 35-40 minut. Před vyklopením necháme koláč 5 minut odpočinout. Poté formu přiklopíme velkým talířem a rychlým pohybem otočíme koláč nad dřechem těstem dolů. Pozor! Část tekutiny vám může vytéct, záleží, jak moc šťavnatá jablka byla a kolik pustí vody.

Jablečná roláda

350 g jablek (2-3 středně velká jablka), 4 vejce, 180 g cukru krupice, 6-8 lžic hladké mouky, skořice na posypání, máslo na vymazání plechu hrubá mouka na vysypání

Plech vymažeme máslem a vysypeme moukou, nebo ho vyložíme pečicím papírem. Jablka omyjeme, oloupeme a nahrubo nastrouháme na struhadle. Rovnoměrně rozložíme na plech a posypeme skořicí. Troubu předehřejeme na 180 °C. Vejce s cukrem vyšleháme do pěny. Do vaječné směsi jemně vmícháme mouku, těsto nalijeme na připravená jablka. Pečeme 35-40 minut dozlatova. Po upečení roládu překlápíme jablečnou vrstvou nahoru, opatrně stáhneme pečicí papír a ještě teplou roládu ihned stlačíme. Nakonec ji pocukujeme přes sítko moučkovým cukrem. Můžeme ozdobit šlehačkou (není nutné).

Nepečený jablečný dort

1 kg jablek, 6 lžic krupicového cukru, 2 lžičky citronové šťávy, 2 vanilkové pudinkové prášky, 240 g dětských piškotů, mletá skořice (dle chuti)
Jablka oloupeme, nakrájíme na kostičky a zalijeme 250 ml vody. Přidáme cukr, citronovou šťávu a skořici. Přivedeme k varu. Povaříme 10 minut, pak jablka rozmačkáme šťouchadlem na brambory. Vanilkové pudinky rozmícháme ve 400 ml studené vody, přilijeme k jablkům a znovu přivedeme k varu. Za stálého míchání krátce povaříme. Na dno vymazané dortové formy rozložíme piškoty, přelijeme částí jablečného pudinku, zakryjeme piškoty a znovu přelijeme. Dáme na 5 hodin do lednice odležet. Dort je ještě lepší ozdobený šlehačkou.

7 VYDÁNÍ

7

ZÁŘÍ
2026

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
ZDRAVOTNICKÁ PLZEŇ

Minialmanach

Slovo úvodem

Zatímco pro většinu světa začíná nový rok prvního ledna, pro nás učitele odbíjí o půlnoci mezi srpnem a zářím. Náš skutečný Silvestr připadá na jednatřicátého srpna, kdy se pomalu zavírá brána prázdnin a za obzorem už vychází nový školní rok. První září pro mě naštěstí už neznamena vůni nových pastelek ani napjaté očekávání nad čistým sešitem. Je to návrat z letního snění do světa, který se náhle rozběhne tempem rozjetého TGV. Po dvou měsících svobody, kdy největším životním rozhodnutím bývá výběr cesty lesem vpravo či doleva nebo dilema mezi kšiltovkou a slamákem, přichází čas odložit lehkost prázdninových dnů, obléknout slavnostnější podobu sebe sama a vykročit zpět mezi školní zdi.

První setkání nás, pedagogů, má zvláštní kouzlo. Připomíná shledání dávných poutníků, kteří se po dlouhé cestě znovu potkali u jednoho stolu. Ukazujeme si fotografie moří, hor i toulání rodnou krajinou. Chválíme (a mnohdy i trochu závidíme) bronz na kůži kolegyní, nové šaty, nové účesy... a vyprávíme si příběhy ze sluncem zalitých dnů. Pod úsměvy však probleskuje tiché porozumění. Víme, že klidné šumění kávovaru je pouze předzvěstí bouře, která se už pomalu sbírá za školními dveřmi.

A pak přijde 1. září a my otevřeme dveře třídy...

Vždycky se na ten okamžik těším.

Prváci jsou rozeznatelní na první pohled: rovní jako mladé stromky, s batohem pečlivě opřeným o lavici a s očima plnými očekávání i obav. Dívají se na nás, své učitele, jako bychom drželi mapu k neznámé zemi jménem dospělost. A člověku se chce každého z nich ujistit, že cestu zvládne, i když se mu teď zdá dlouhá a nepřehledná. Užívám si ten vzácný okamžik bezvýhradného respektu. Víím totiž, jak pomlívý je. Stačí pár dnů, objevený automat na kávu a první úspěšně otestované hranice.

Na opačném konci školního vesmíru se nacházejí maturanti. Do třídy už nevcházejí s očekáváním, ale s důstojností zkušených cestovatelů, kteří tuší, že je čeká poslední a nejnáročnější úsek cesty. Letní opálení z jejich tváří téměř mizí ve chvíli, kdy na tabuli napíšu jediné slovo: MATURITA. V jejich očích lze přečíst němou otázku: „Paní učitelko, opravdu je nutné začít přemýšlet už v devět ráno?“ Největší výzvou prvních zářijových dnů však nebývá učivo. Je jí návrat do rytmu všedních dnů. Po létě, kdy se mnozí z nich probouzí někdy kolem poledne, působí osmá hodina ranní skoro jako krutý experiment. Přimět ospalé studenty k plnému soustředění vyžaduje energii srovnatelnou s výkonem menší elektrárny. A tak na ně mluvím co nejlaskavěji, trpělivě čekám, než dosednou zpět do reality, a svádím každodenní tichý souboj se zářícími obrazovkami telefonů.

Do toho přichází nekonečný průvod formulářů, podpisů, tabulek a seznamů. Zářijová administrativa se valí školou jako horská řeka po dešti a člověk má občas pocit, že místo učebnice drží v ruce lopatu na odhazování papírových závějů.

A přesto.

Když se po celém tom shonu posadím do kabinetu, zaliji si hrnek kafe a z chodby ke mně doléhá směsice hlasů, smíchu a živých debat, musím se usmát. Chyběla mi ta bezbřehá energie mládí. Chyběly mi příběhy velkých lásek rozebíraných o přestávkách, tajemství šepatá mezi dveřmi i chytré poznámky pronášené s takovou pohotovostí, že se člověk musí smát navzdory snaze zachovat si profesorskou důstojnost.

Střední škola je občas džungle. Hlučná, nepředvídatelná a vyčerpávající. Ale je to moje džungle. A ti mladí lidé se svými sny, obavami, omyly i nadějami jsou součástí jejího neopakovatelného kouzla. Tak tedy vzhůru do nového školního roku. S úsměvem na tváři, šálkem čaje po ruce, pevnými nervy a s tichou vírou, že i tentokrát společně projdeme všemi jeho zatáčkami a na jeho konci budeme o něco moudřejší, silnější a bohatší o další vzpomínky.

Slávka Michálková

toto vydání

Tak už to začalo! Str. 1

Co nového v novém školním roce?

Znáte svá jména? Podzimní MZ Str. 2

Skok na střední Exkurze do Harmonie Adopce zebry Str. 3

Jablka – to přece... Str. 4

Tak už nám to zase začalo!

První fotky jsou věnovány zdravému školnímu mumraji

Jak to 1. září bývá, před školou bylo velmi rušno, o něco více než v jiných školních dnech.

Některé „prváky“ přišli doprovodit při jejich první cestě na „střední“ rodiče, někteří žáci čekali na své kamarády a spolužáky... Zkrátka: školní rok začal se vším všudy.

➤ Plné chodby, ruch, šum, smích, pokřikování – to všechno k začátku školy patří. Jen pedagogové, uvyklí po přípravném týdnu tichu téměř posvátnému, nevěřicně kroutí hlavami. Ovšem brzy přivyknou, v hloubi srdcí se jim po tom zdravém školním mumraji stýskalo...

▼ Učebny jsou zatím poloprázdné, vždyť je teprve půl osmé. Ale za chvíli se zaplní a pak to rozjedeme! Tak úspěšný školní rok:

Foto:
Mgr. Ladislava Mutinská

Komentáře k fotografiím:
Ing. Jaroslava Michálková

Jak jsme překonali sami sebe ve Španělsku

V dalších dnech žáci se svými instruktory pracovali s edukačními kartami zaměřenými na poznání emocí, silných a slabých stránek či sdílení životních příběhů. Právě tyto aktivity často vedly k otevřeným diskusím, ve kterých se ukazovalo, že mnozí prožívají podobné věci – jen o nich běžně nemluví. Dobrovolné ranní procházky s instruktory po pláži při východu slunce nabízely prostor ke

zklidnění a zamyšlení. Nezapomenutelný byl také večer na pláži, kdy žáci symbolicky uzavírali to, co chtějí nechat za sebou – psali své starosti do písku a nechávali je spláchnout mořem, nebo spalovali na papírcích vlastnosti, kterých se chtějí zbavit.

A potom seděli, dívali se na noční oblohu a povíдали o všem co potřebovali sdělit. Bylo úžasné pozorovat a naslouchat příběhům, sledovat, jak ve skupinách se objevovala podobná témata.

Na dotaz, s jakým očekáváním žáci na kurz jeli, se nejčastěji objevovaly odpovědi jako touha zbavit se školního stresu, odpočinout si hlavou i tělem, upevnit vztahy se spolužáky i z jiných tříd a s učiteli mimo školní prostředí, což ve škole při běžné výuce nelze.

Pro mnohé byla cesta zároveň plná osobních výzev – někteří letěli poprvé letadlem a museli překonat strach z létání či zvládnout procesy na letišti, jiní zase poprvé v životě viděli moře. Velkou zkouškou byla také nutnost domluvit se v cizí zemi anglicky. Ne vše bylo jednoduché. Někteří introvertní žáci a žákyně se dokázali při skupinových aktivitách více otevřít a začali i více komunikovat se svými spolužačkami. Domů odjížděli s pocitem, že posunuli své vlastní hranice. Jsou na sebe hrdí, protože se tím zvýšilo i jejich sebevědomí. Pro řadu žáků bylo náročné například společné soužití na pokojích. Přesto se ukázalo, že v bezpečném a podporujícím prostředí dokážou mladí lidé mnohem více, než si sami myslí – otevřít se, sdílet, zvládat zátěž i fyzickou při trasách v okolí i náročném výletu, navazovat hlubší vztahy.

Domů se žáci vraceli sice unavení, ale spokojení a obohaceni o zkušenosti, které si ze školy jen tak neodnesou a se vzpomínkami, které je budou doprovázet i mnoho let poté, co již nebudou žáky SZŠ a VOŠZ v Pizni.

Mgr. Martina Lísková

Krátké vzpomínání na poslední čerunové dny

Zářijové vzpomínání

Tak jaká byla vaše letošní dovolená? Předpokládám, že krásná (leč krátká) ... Každý z vás určitě navštívil místa, která jsou jeho srdci nějakým způsobem blízká, někdo se třeba tam již poněkolkáté vrátil. Já to mám také tak: stále se vracím. Teď jsem chtěla napsat, že do „kraje za sedmero horami a sedmero řekami“. Ale musím být přesná; to místo neleží za sedmero horami a sedmero řekami, ale je to kraj sedmera hor a sedmera řek. Ty hory (přestože na světové poměry jsou to pouhé kopce) se pyšní krásnými jmény jako Ostrý, Špičák, Mústek, Plechý, Boublín, Knížecí Stolec či Vítkův Kámen, a řeky jsou odněpaměti pojmenovány Vltava, Otava, Křemelná, Vydra, Úhlava, Ostružná a Volyňka. Celou krajinu střeží tři mohutné hrady: Kašperk, Rabí a Velhartice.

Ano, hádáte dobře, řeč je o české Šumavě.

V dobách dávno zašlých byla Šumava nazývána Gabretou. Poprvé ji zmiňují řečtí geografové Klaudios Ptolemaios a Strabón, který Gabretu popisuje jako velký les. Oba řečtí geografové a letopisci území zasazují do země Markomanů a Kvádů, na jih od Suděty. Označení Gabreta pravděpodobně pochází z jednoho z keltských jazyků a lze ho přeložit jako Pohoří kozorožců, zatímco Suděta, název označující Krušné hory, znamená Pohoří kanců.

Jenže žádný historický zápis, žádná stará kronika ani učené pojednání nedokáže vystihnout to, co člověk pocítí, když se v létě vydá do šumavských lesů. Šumava se člověku nevnučuje. Nepředvádí se okázalými přírodními divy ani dramatickými scenériemi. Její krása je tichá, nenápadná a pokorná. O to hlouběji se však umí usadit v srdci.

V letním ránu se nad horskými loukami ještě převalují cáry mlhy a rosa na trávě se třpytí jako drobné střípky skla. Les voní pryskyřicí, vlhkou půdou a borůvkám. Když člověk kráčí po měkké lesní cestě, slyší jen šumění korun stromů, vzdálené volání ptáků a občasné zabublání potoka, který si už po staletí razí cestu mezi balvany.

Šumavské řeky mají v létě zvláštní kouzlo. Vydra poskakuje přes kameny jako neposedné dítě, Křemelná se v hlubokých lesích tváří tajemně a Vltava, ještě mladá a plná síly, si hrdě razí cestu nádhernou krajinou. Člověk může dlouhé minuty sedět na břehu a pozorovat proud vody, aniž by ho napadlo podívat se na hodinky. Čas zde plyne tak nějak jinak.

Na horských pastvinách rozkvétají zvonky, kopretiny a třezalky. Nad jejich květy poletují motýli a v horkém poledni je slyšet neutuchající koncert cvrčků. Z dalekých vrcholků se otevírají pohledy na nekonečné vlny lesů, které se táhnou až k obzoru. Zelené kopce se vrství jeden za druhým a člověku se zdá, jako by stál na břehu zvláštního lesního moře.

A právě tehdy pochopí, proč se sem stále vrací ...

Ne kvůli turistickým atrakcím, ne kvůli fotografiím nebo odškrtnutým položkám v cestovatelském deníku. Vrací se pro ten zvláštní pocit klidu a svobody. Pro chvíle, kdy se zastaví uprostřed lesa, zhluboka se nadechne a má pocit, že svět je najednou jednodušší, přehlednější a laskavější. Šumava totiž není jen krajina. Je to nálada, vzpomínka a tiché místo v člověku, kam se lze vrátit i tehdy, když je od jejích hor a řek vzdálen mnoho kilometrů. A možná právě proto si každý, kdo ji jednou doopravdy poznal, nese kousek Šumavy navždy v sobě.

Mnoho trvalých vzpomínek na letošní prázdniny Vám přeje
Slávka Michálková

Jarní zastavení na šumavském rozcestí

Slavnostní setkání pedagogů zakončilo školní rok

Ve středu 25. června 2026 se pedagogický sbor i další zaměstnanci školy sešli v příjemných prostorách Kalikovského mlýna, aby společně uzavřel další školní rok.

Setkání proběhlo v přátelské atmosféře plné pohody, humoru a vzájemného poděkování za celoroční práci.

Nechybělo ani poděkování a kytice paní ředitelce a jejím zástupcům.

Součástí programu byl krátký kulturní zážitek. Vystoupila mezzosopranistka Jana Hoffmannová, která za klavírního doprovodu Petra Nováka přednesla známou píseň *Evergreen* z repertoáru Barbry Streisand a melodii *Chci svůj plácek jen někde mít* z muzikálu *My Fair Lady* skladatele Frederica Loeweho..

Po tomto krátkém koncertu koncertu následovalo společné posezení u bohatého občerstvení, kávy a sladké tečky, které nabídlo prostor pro neformální rozhovory a příjemné chvíle s kolegy.

Na závěr zaznělo přání všem zaměstnancům školy, aby si během letních prázdnin dostatečně odpočinuli, načerpali nové síly, užili si slunečné dny a na čas odložili starosti spojené se školním životem.

Ze všech stran se ozývalo volání: „Krásné léto!“

„Krásné prázdniny!“, ale také: „Ahoj v srpnu!“

Text článku: Mgr. Ladislava Mutinská
Foto: Ing. Jaroslava Michálková

čtete ještě

Slavnostní setkání pedagogů zakončilo školní rok **Str. 1**

Jak jsme překonali sami sebe... Sportovní den **Str. 2**

Z pohádky do pohádky **Str. 3**

Jak jsme překonali sami sebe... **Str. 4**

▲ Mezzosopranistka Jana Hoffmannová zahájila naše setkání světoznámými melodiemi

◀ K slavnostnímu obědu patří již tradičně projev paní ředitelky...

▼ ... a samozřejmě také přípítek!

Úspěšný vstup do nového školního roku
prej autorky Minialmanachu

Z pohádky do pohádky – Dětský den na Nové Hospodě

1. 6. 2026

SZŠ a VOŠ v Plzni se opět stala hlavním organizátorem Dětského dne pro znevýhodněné děti z mateřských a základních škol v areálu TJ Sokol na Nové Hospodě.

Celé akci předcházela v jarních měsících sbírka hraček, her a plyšových zvířátek. Žáci zdravotnické školy se pod vedením Ing. Micháلكové a Mgr. Mutínské postarali též o výrobu pozvánek, papírových medailí a barevných kartiček pro účastníky. Program připravili žáci 2A PS 2C PS, a 2D PS se svými třídními učitelkami.

Dětský den se uskutečnil za nepříznivého deštivého počasí, které si vyžádalo operativní úpravy programu a přesun části aktivit do krytých prostor. Díky pečlivé organizaci a flexibilnímu přístupu se podařilo zajistit bezpečný a plynulý průběh celé akce.

Připravený program nabídl dětem pestrou škálu her, soutěží a tvořivých aktivit, které podpořily vzájemnou spolupráci, kreativitu i radost ze společného stráveného času. Velkou motivací pro soutěžící byly odměny vystavené v tělocvičné areálu, jež zabíraly celkem 3 dlouhé stoly. Po splnění úkolů si každý soutěžící mohl vybrat odměnu dle vlastního přání.

Celý Dětský den proběhl pod záštitou naší paní ředitelky Mgr. Jiřiny Uhrové, Ed.D a kolektivu všech pedagogů, kteří se na akci podíleli. Velké poděkování patří též žákům, kteří se o děti starali, doprovázeli k jednotlivým stanovištím a bavili je při plnění úkolů a soutěžení. Taktéž děkujeme provozovatelům TJ Sokol Nová Hospoda za opakované a bezplatné zapůjčení celého areálu, a hlavně firmě Hartmann – Rico a.s. za sponzorský dar, který nám velmi pomohl zajistit dostatečné množství odměn pro téměř 130 dětí.

Text Mgr. Jana Vodáková, foto a komentáře k fotografiím Ing. Jaroslava Micháلكová

To, že na 1. června připadl jeden z mála deštivých dnů letošního léta, řešili asi jen dospěláci. Děti se vybavily pláštěnkami, nepromokavými bundami a holinkami. Naše žákyně daly přednost deštníkům, a všichni společně si s radostí užívali připravených soutěží.

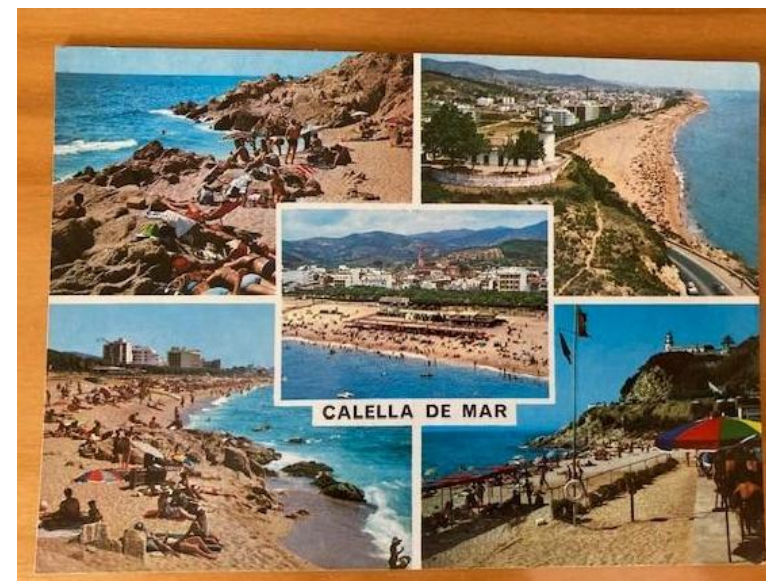
Část programu _ hry a tancování – probíhala i v tělocvičně. Tady byly rovněž stoly s odměnami pro úspěšné soutěžící. A nelze zapomenout na cvičené fenky kolegyně Jolany Kolářové, které zpříjemnily akci nejen dětem.

Velice nás potěšilo, že pozvání na akci přijaly i bývalé paní ředitelky PhDr. Květa Vachudová a PhDr. Ivana Křížová a současná paní ředitelka Mgr. Jiřina Uhrová

Jak jsme překonali sami sebe ve Španělsku

V září 2025 byl žákům druhých ročníků nabídnut kurz osobnostního rozvoje s pětidenním pobytem ve Španělsku, v přímořském středisku Calella.

Kapacita byla 70 žáků a dle předem stanovených kritérií byl naplněn během několika málo dnů.

Realizace kurzu proběhla v termínu 18. 6. až 23. 6. 2026. Vedoucím kurzu byl Mgr. Václav Háse spolu s pěti instruktorkami. Žáci byli rozděleni do šesti skupin a začali poznávat nejenom nová místa, ale hlavně sami sebe při překonávání různých překážek.

Hlavním záměrem bylo co nejvíce posílit slabé stránky osobnosti žáků, podpořit jejich očekávání, lépe vnímat své emoce a hovořit o svých pocitech, překonávat sami sebe. Velký důraz byl kladen na spolupráci ve skupině.

To se ukázalo například při plánování výletu do Barcelony – žáci si sami připravovali trasu, vybírali památky, řešili dopravu vlakem i nákup jízdenek. Nešlo tedy jen o výlet, ale o praktickou zkušenost s odpovědností a týmovou prací. V každé skupině se projevila kooperace, instruktoři podporovali synergii mezi žáky. Vedoucí kurzu měl připravený itinerář pro jednodenní výlet do Barcelony a uzpůsobil jej většině požadavků žáků.

(Pokračování na str.4 této přílohy)

Sportovní den

Ve dnech 24. a 25. 6. 2026 proběhl v prostorách sportovního areálu Prokopávka sportovní den naší školy. V nabídce byly aktivity, které běžně ve výuce nejdou realizovat a zúčastnilo se jej více než 80 žáků vybraných tříd

Dle zpětné vazby si všichni tuto aktivitu velmi pochvalovali a přivítali by podobné akce v závěru roku i ve větším rozsahu.

Mgr. Pavel Hudeček

Foto. Ing. Jaroslava Micháلكová